

byrd ved samme, naar den holdes indenfor Grændserne af det District, i hvilket de ere pligtige at møde som Vidner ved de borgerlige Domstole.

Behandles en Sag ved borgerlig Ret udenfor det Sted, hvor den Militære er pligtig at møde som Vidne, kan, naar han i Straffesager i Almindelighed hører under militær Jurisdiction og Sagen angaaer en Forbrydelse, som paatales af det Offentlige, hans Afhøring begjæres ved militær Ret, saafremt den ved samme kan skee uden Vanskelighed, hvorimod Afhøringen ellers kun kan fordres ved en borgerlig Ret. Jfr. dog § 22.

Er det ved en militær Ret udenfor det Sted, hvor Nogen er pligtig at møde som Vidne, at Hovedsagen behandles, bør Forklaring og Vidnesbyrd af ham, naar han har noget militært Værneting, ordentligvis modtages ved dette, men kunne dog begjæres ved borgerlig Ret, naar Omstændighederne ere til Ginder for, at at samme modtages ved militær Ret, eller Sagen i alt Fald, hvis en saadan Ret dertil skulde anordnes, vilde lide et skadeligt Ophold.

Naar ifølge foranstaaende Bestemmelser saadanne Personer af Søkrigsmagten, som i Sager angaaende almindelige Forbrydelser have militært Værneting, skulle møde ved de borgerlige eller ved Landkrigsmagtens Retter, bør Anmeldelse derom skee til deres militære Forsatte, som anmodes om at give Befaling til behørigt Møde.

§ 21.

Er i en Sag, der behandles ved borgerlig Ret, Huiusundersøgelse fornøden i militære Bygninger, har Retten, forinden Undersøgelsen foretages, at henvende sig desangaaende til vedkommende militære Befalingsmand. Findes saadan Undersøgelse fornøden hos nogen ved Søkrigsmagten ansat Person, skøndt ikke i en militær Bygning, har den borgerlige Ret, naar det kan skee uden skadeligt Ophold, ligeledes desangaaende at henvende sig til vedkommende militære Forsatte, for at en Militær, om dertil findes Grund, kan beordres at være derved tilstede og paaagte Krigsmagtens Tary.

Skal Huiusundersøgelse anstilles i en Straffesag, som henhører til militær Ret, og den ikke

skal foretages i Krigsmagtens Bygninger eller hos nogen den militære Jurisdiction undergiver Person, have de militære Befalingsmænd at henvende sig i saa Henseende til vedkommende civile Embedsmand, for at Undersøgelsen ved hans Foranstaltning kan blive iværksat.

Hvad her er foreskrevet om Huiusundersøgelse i militære Bygninger, skal ligeledes gjælde om lignende Undersøgelser paa de kongelige Krigsskibe.

§ 22.

Paa Krigsskib, der er paa Sotog, svare alle til Skibets Besætning hørende Personer, hvad enten de staae ved Søkrigsmagten eller ved Landkrigsmagten, for Krigsret, som paa Skibet maatte nedfattes (Jfr. § 31), i alle Sager angaaende Forbrydelser. Dog hører Præster i visse Sager angaaende Forbrydelser under en geistlig Ret i Fædrelandet, efter Regelen i sidste Deel af § 4, der imidlertid ikke er til Ginder for, at den fornødne Undersøgelse i Sagen foretages ved Krigsforhør.

Fogedforretninger hos de til Skibets Besætning hørende Personer, i Henseende til det Gods, som de have med sig ombord, foretages af Audittøren eller den, som forretter hans Tjeneste.

Alle Personer, der opholde sig paa Krigsskib, som er paa Sotog, erer pligtige at aflægge Forklaring eller Vidnesbyrd ved militær Ret paa Skibet, uden Hensyn til af hvad Betskaffen Hovedsagen er eller ved hvilken Ret denne behandles.

Hvad Skiftesager angaaer, blive de foreløbigen nødvendige Rets handlinger at foretage ombord i Krigsskibene ved den militære Jurisdiction, men Boet skal ibrigt behandles af vedkommende Skifteret i Hjemmet, til hvilken derfor de Ting, som paa Toget ere tagne under Skiftebehandling, eller Auktionsbeløbet, hvis det har været fornødent at sælge dem, afleveres.

§ 23.

Naar et Skib paa Sotog befinder sig udenfor dansk Territorium, kan Enhver, som paa selve Skibet eller paa fjendtligt Territorium, der beherskes af den danske Krigsmagt, forsøger nogen af Skibets Besætning til Rødderi, Rømning, Oprør eller andre Subordinationsfor-